

CELESTE LÓPEZ
Madrid

Sisplau, ajudeu-me. No puc més, em matarà". Aquest va ser el crit de socors que va llançar al setembre una jove de 28 anys i nacionalitat marroquina a la farmàcia que regenta Maria José Pardo Rodríguez al poble gallec de Riotorto (1.300 habitants), a prop de Ribadeo. La jove, que va demanar ajuda per mitjà del traductor del mòbil, perquè encara no coneix el castellà, va ser portada immediatament al despatx de l'apotecaria i, en tot just uns minuts, es van presentar els serveis sanitaris, la treballadora social i la policia per donar-li protecció. El marit, de 50 anys, va ser detingut immediatament.

No era la primera vegada que entrava a la farmàcia. Feia dies que hi entrava, sempre amb el mòbil i el traductor, explica la farmacèutica. Es veia que no estava bé, que s'aprimava cada dia més (des que va arribar a Espanya al juliol fins al setembre s'havia aprimat 15 quilos), estava angoixada. "Guapíssima, els seus ulls mostraven por", indica.

De mica en mica va anar obrint-se a les tres dones que treballen a la farmàcia. Que al Marroc tenia una bona vida, que allà no portava vel, que es va casar, que ell l'obligava a portar-ne, que no la deixava sortir de casa, tret de si era a la farmàcia o al metge, que no li donava diners per menjar... Nostres li vam oferir ajuda, però ella deia que així era la seva cultura... No podíem fer res sense el seu consentiment perquè vam veure que la farmàcia era un lloc on ell la deixava anar i on ella es trobava protegida", explica Pardo Rodríguez.

"Fins que un dia ens va explicar que havia tingut un problema de salut, però no s'havia atrevit a dir-ho al metge, i ens vam oferir a anar-hi amb ella. Vam parlar amb el metge, també amb la treballadora social... però no hi podíem fer més si ella no ens ho permetia. No podíem perdre-la perquè érem el seu únic refugi", relata. I, llavors, va arribar aquest crit d'auxili escrit a la pantalla del mòbil i tota la maquinària de protecció es va posar en marxa. Ara la jove està protegida en un lloc desconegut, i ell, en llibertat, en espera de judici.

Maria José Pardo (dreta) amb l'auxiliar a l'apotecaria on va entrar una jove maltractada que buscava ajuda

Unes 14.000 farmàcies han estat reconegudes com a punts liles per protegir les dones

"Ajudeu-me, que em matarà"

La farmacèutica Maria José Pardo Rodríguez reconeix que li "fa vergonya explicar aquesta història" i opina que "som heroïnes d'alguna cosa". Però si ho fa és perquè creu necessari que les dones entenguin

La jove, de 28 anys, va entrar a la farmàcia de Riotorto demanant protecció davant el seu marit maltractador

que les farmàcies són llocs de protecció, llocs segurs on se les ajudarà.

Elles en són un exemple, com també les més de 14.000 farmàcies que han estat reconegudes com a punts liles, espais de

"confiança, protecció i suport a les víctimes", expliquen des del Consell General de Col·legis Oficials de Farmacèutics, que col·labora estretament amb el Ministeri d'Igualtat, per mitjà de la Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.

Fruit d'aquesta col·laboració es va llançar el primer protocol d'actuació de la farmàcia comunitària davant la violència masclista, el 2021, un instrument concebut per facilitar l'actuació dels apotecaris davant situacions de violència masclista. Quatre anys després, i "davant les noves manifestacions de la violència contra les dones, nous contextos de vulnerabilitat i una sensibilitat social més gran fan necessari actualitzar aquest protocol per adaptar-lo a les necessitats i realitats actuals", assenyala el

president del Consell General de Col·legis Oficials de Farmacèutics, Jesús Aguilar.

L'objectiu general d'aquest protocol és establir una pauta d'actuació normalitzada i homogènia per al personal de les farmàcies a efectes de detecció precoç i actuació davant possibles casos de violència contra les dones.

Però, com es pot detectar? Per això es recullen una sèrie d'indicadors tant generals com comportamentals. En els primers, hi ha símptomes psicològics freqüents que presenta una víctima de violència contra les dones, com ara trastorn d'estress posttraumàtic, d'estrès agut, baixa autoestima, sentiment de culpa, infravaloracions, plorar amb facilitat, dificultat per prendre decisions, insomni, problemes de memòria o abús de farmacs.

I com a símptomes físics, recullen cefalea, dolor crònic general, dificultats respiratòries, molèsties gastrointestinals, marejos i problemes de la pell.

A més, enumeren actituds i comportaments de la dona que adverteixen d'una situació de violència: actuar de manera evasiva, parlar poc (especialment davant d'ell), actitud temerosa, nerviosa o incòmoda o sortir de manera precipitada.●